

Hozzászólások a Hazafias Népront szegedi előkészítő bizottsága programtervezeléhez

Fontosnak tartandó, hogy a Petőfi-telepen is legyen villamos

Figyelmesen elolvastam és tanulmányoztam a Hazafias Népront szegedi előkészítő-bizottsága programtervezetének minden pontját. A programtervezet örömmel fogadom, mert hiszen hatalmas lépéssel viszi előre Szeged fejlődését, élet színvonalunk emelését. A programtervezettel kapcsolatban azonban van néhány észrevételem. Javasolom:

1. Sok dolgozó kerékpárral jár az utcákra, így szükségesnek látom, hogy a Nagy-körúton, a Csongrádi-sugárúton és több más utcán kerékpár-utak legyenek. A Nagy-körúton például az út két oldalán alkalmas kerékpár-utakat lehetne létrehozni.

2. Villamoshálózatunk kiépítésénél nem láttam a programtervezetben a Fodor-telepi végállomásról Petőfi-telepen át a tápi végállomásig összekötő villamoshálózat építését. Fontosnak tartandó, hogy Petőfi-telepen is legyen villamos, mert hiszen onnan a legközelebbi villamosmegállóig egyeseknek másfél kilométert is kell gyalogolni.

3. A rókusai állomásnál lévő töltőtelep szerintem emelné városunk szépségét. Ha fel lenne töltve, a területet többféle módon lehetne hasznosítani.

4. Ugy gondolom, helyes lenne különösen a belvárosi részen több játszótér létesíteni.

Nagy Sándor,
a szegedi Alkotmány tsz elnöke

A legnagyobb lelkesedéssel üdvözljük a programtervezetet

A Sziléri-sugárúti általános iskolát hosszú évtizedeken át elhagyották. A szülők méltán húzódoztak ilyen előítéletek után a Sziléri-iskolába beiratni gyermekeiket. Az előítéletek még ma is érezhető hatást — bár ma már természetesen más a helyzet.

Tízta tanterem várta szeptember elsőjén az iskola tanulóit. Megváltozott iskolának az utca felőli külső képe is. Ez annál is feltűnőbb, mert ez az iskola fennállása óta még nem volt tartarozva. Az illetékesek azonban megelégedtek arról, hogy az épület belső udvarfelőli részét is feltétlenül javítani kell, mert a lehulló vakolat a gyermekek életét veszélyezteti.

Ezek után az örvendetes kezdeményezések után az iskola vala-

menyi dolgozója a legnagyobb lelkesedéssel üdvözlötte a „Délmagyarország” szeptember 26-i, vasárnapi számában a Hazafias Népront szegedi előkészítő-bizottsága programtervezetét. A programtervezet elmondja, hogy új tanteremmel bővítik iskolánk épületét.

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom elve alapján nagy gondot fordítanak országosan az ifjúság testi nevelésére. Ennek az elvnek érvényesülését látjuk abban, hogy iskolánk új tornatermet kap, melyben reméljük, hogy ezenkívül télen is tudunk tornaórákat tartani.

A Sziléri-sugárúti iskola dolgozója

A tervezet Szeged dolgozói anyagi és kulturális színvonalának emelését szolgálja

Nagy örömmel olvastam a Hazafias Népront szegedi előkészítő bizottságának programtervezetét. A programtervezet beszámolt arról, hogy felszabadulásunk óta eltelt tíz év alatt, hogyan fejlődött városunk és hogyan lett Szeged fejlett mezőgazdasággal rendelkező könnyűipari város. Bizsékén mondhatjuk el, hogy Szeged haladt textiliparának komoly bázisává fejlődött. A Szegedi Textilművek, a Szegedi Kenderfonógyár, az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat, Jutaburgár országunknak fontos üzemei.

A programtervezet beszámolt a legtöbb szegedi üzem fejlődéséről, de a mi üzemünkről nem beszélt. Pedig a mi üzemünkben is a felszabadulás óta hatalmas fejlődés mutatkozik. Még 1951-ben készült el az üzem nagy ebédlejtő és színpada, a régi ebédlejtőből modern konyhaihelyisége, kávézóval. A konyhaanyagprogram óta üzemünk az 1953. és 1954. években több mint egymillió forint beruházást kapott. Az utolsó három évben új körfűrész és parkettalemez színpad, a fűrészesarnokot teljességgel átalakították, az itt dolgozóknak télen huzatos munkahelyen dolgozni. Ebben az esztendőben 150 ezer forint költséggel újított és zuhanyozót adtunk át a dolgozóknak. Ugyancsak ebben az évben kapott az üzem új vil-

lanyfejlesztő telepet. Új rönkteret is ebben az évben létesítettünk. Sokat lehetne még sorolni azokból a kisebb beruházásokból, melyek üzemünk fejlődését jelzik: új utak, megújított vízvezeték, az anyagmozgatás megkönnyítése, világítási hálózat, kávézó és sok egyéb apró munkánkat elősegítő beruházás. A múlt év őszétől kezdve minden dolgozónk kapott védőruhát, vattaruha, viharbát védi a dolgozók egészségét.

A Hazafias Népront programtervezet beszámolt arról, hogy milyen új üzemek, szociális intézményekkel gyarapodik Szeged ipara, hogyan fogjuk a mezőgazdaság fejlesztésével javítani a lakosság életét és miként fog fejlődni a jobb ellátást biztosító bethálózat. A programtervezet Szeged dolgozó népének anyagi és kulturális színvonalának emelését szolgálja. A programtervezet általában felsorolja mindazokat a tennivalókat, amelyeket városunk fejlesztése érdekében meg kell valósítani. Helyes lenne még az is, ha egy bizottság alaposan megvizsgálná, hol van Szegeden olyan utca, ahol még egyáltalán nincsen járda — főleg a telepeken — és a meglévő utcák átépítését későbbre tennék s előbb a külvárosi és telepi utcák kapnának járdát.

Bárdi János,
a Szegedi Gőzfűrészdolgozója

Versenyben a szegedi termelőszövetkezetek

A szegedi Felszabadulási termelőszövetkezet szeptember 3-án megtartott közgyűlése az őszi betakarítás, szántás és vetés jó elvégzéséért versenyre hívta a város valamennyi termelőszövetkezetét. A kihívást néhány nap alatt elfogadta a Táncsics, Dózsa, Alkotmány és az Új Élet tsz-ek tagsága.

A verseny első pontja ez is volt: a burgonya felszedését szeptember 15-ig, a napraforgó szedését szeptember 18-ig, a kukorica betakarítását október 14-ig elvégezni.

A szorgos munka nyomán valamennyi versenyben lévő termelőszövetkezet határidőre, illetve határidő előtt felszedte a burgonyát és leszüretelték a napraforgót.

A kukoricatörés határideje október 14, de ennél a dátumnál jóval előbb készen lesznek a kukoricaszedéssel is. Az Alkotmány termelőszövetkezetben például már leszedték a kukoricát.

A burgonya és napraforgó szedésében a versenyben lévő termelőszövetkezetekben a sorrend így alakult:

1. Táncsics tsz. A burgonyát augusztus 30-ig felszedték, a napraforgót pedig szeptember 1-ig.

2. Felszabadulási tsz. A burgonyát szeptember 10-ig, a napraforgót szeptember 5-ig szedték fel.

A burgonya és napraforgó szedésében a Dózsa tsz a harmadik, az Alkotmány tsz a 4., az Új Élet tsz pedig az 5. lett.

A verseny tovább tart Szeged termelőszövetkezetek között. Baj azonban, hogy a városi tanács mezőgazdasági osztálya késve értékelte a burgonya és napraforgó szedési rangsort.

Az első versenypontot becsülettel teljesítették a tsz-ek. S mégis a mezőgazdasági osztály a verseny pontot határideje lejártá után 2 héttel értékelte csak. Ezután minden egyes versenypont határideje után közvetlenül értékelték a vetélkedést, hogy arról időben és ne késve szerezzen tudomást a szövetkezetek tagsága. A tanács mezőgazdasági osztálya az eddigiekkel sokkal jobban segítse a tsz-ek versenyének nyilvánosságát!

Kijelölték Szegeden a választói körzeteket

Szeged város területén mintegy 1500 választási plakát jelent meg a napokban. Ezek egyrésze a választás napjáról, másik fele a választói körzetek beosztásáról tájékoztatja a város lakóit. A négy évvel ezelőtti tanácsválasztásokon 101 körzet volt a városban. Most, amikor körzetenként választják a tanácstagokat, 185 helyet jelöltek ki. Ezzel is biztosítják azt, hogy a kisebb egységekben mindenki megismerhesse azt, akire szavaz.

A választásra jogosultak névjegyzékét eljuttatták a házmegbízottaknak. A város belterületén és a nagyobb házakban már kifüggesztették a több mint 60 ezer választásra jogosult polgár névsorát.

A választási iroda egész nap készen áll a választók felvilágosítására az érdeklődőknek. Eddig 17-en jelentkeztek olyanok, akik kimaradtak a névjegyzékből, mert a kérdőívek kitöltésekor otthonukról távol tartózkodtak. Ezeket azonnal pótnévjegyzékbe vették.

Megalakult belvárosi területi békebizottsága

A békemozgalom erősödésének újabb állomása volt két nappal ezelőtt a Városi Békebizottság nagyterme. Közel 300 dolgozó jött össze, hogy a belváros területén lakó legjobb békeharcosok sorából békebizottságot válasszon, amelynek az lesz a feladata, hogy tagjai a terület sok kis utca- és háztömb békebizottságait a békemozgalmi munkában segítse.

Berki Imre gimnáziumi igazgató ünnepi beszéde után 18 békebizottsági tag nevében Giday Kálmán, az Építőipari Technikum igazgatója köszöntötte meg azt a megítélt megbízatást, hogy megválasztották. Belvárosi békeharcosainak munkája vezetésére és javaslatot terjesztett elő, hogy táviratilag üdvözlőljék a Hazafias Népront országos előkészítő bizottságát, amelyben elmondják, hogy a nagygyűlés minden résztvevője egy emberként felzárkózik a Hazafias Népront mögé.

Tamási Imréné háziasszony a békezászlóra szalagot kötött fel megemlékezésül városunk tíz éves felszabadulására, majd az Országos Békebarátok elismerő oklevelét osztották ki Szeged legjobb békeharcosainak és az úttörők békejelvényeket tűztek ki a kitüntetetteknek.

Szűcs József

Szeged dolgozói készülnek a felszabadulási ünnepségre

Szeged dolgozói lelkesen készülnek felszabadulásunk október 11-i, tíz éves évfordulójára. Az üzemekben a második félévi terv határidőeltérítéssel teljesítése érdekében elsőjől tíznapos ünnepi műszakot tartanak.

A városi ünnepségek szombat, 9-én térzenével, a fiatalok fáklyás felvonulásával, az úttörők tábori táncokkal kezdődik. Ezen a napon emlékeznek meg a Városi Kórház 145. éves fennállásáról. Este a Zeneművészeti Szakiskola dísztermében „Tíz éves a szabad magyar irodalom” címmel ünnepi estet rendeznek.

Vasárnap, ünnepi tanácsulésen emléklaplakkal jutalmaznak azokat a szegedi dolgozókat, akik a felsz-

abadulás első napjaitól kezdve felelősen dolgoznak a város felvirágoztatására, a dolgozók jólétének növelése érdekében. A szovjet hőök emlékműveinek megkoszorúzása után három kiállítás nyílik a városban. A Móra Ferenc Múzeum „Felszabadulás” című kiállítása értékes írásos és képanyagban számol be a város tíz éves fejlődéséről. A „Paprikakiállítás” a szegedi paprika történetét, a megyei képművészeti kiállítás a megye festőinek szobrászainak munkáit mutatja be. Déltűn változatos kultúr- és sportműsor szórakoztatja majd a város dolgozóit.

11-én este a Magyar-Szovjet Társaság Városi Bizottsága ünnepi estet rendez.

Készüldés a szegedi egyetemeken október 11-re

Egyetemeink és főiskolánk fiataljai az oktatószemélyzettel és az egyetemi dolgozókkal karöltve már hetekkel ezelőtt megkezdtek az előkészületeket Szeged 10 éves felszabadulásának méltó megünneplésére. Serény munka folyik az egyes egyetemi intézetekben a Központi Egyetemen rendezendő kiállítás anyagának összeállítására céljából. A kiállítás világosan fogja szemléltetni, milyen utat, milyen fejlődést tettek meg az egyes intézetek 1944 óta. A kiállítást október 9-én délelőtt 10 órakor nyitják meg a Központi Egyetem Aulájában. Ugyancsak október 9-én délelőtt 11 órakor az Ady-téri egyetem nagy előadótermében tartják közös felszabadulási ünnepélyüket a Szegedi Egyetemen és a Pedagógiai Főiskola. Ezen az ünnepélyen mutatja be — Szegeden először — a Szegedi Egyetemen énekkara Liszt: „A munka himnusza” című, forradalmi lendületű és mondanivalójú kórusművet, valamint Szatmári Géznak: „Szegedi tájkép” című, Szeged tíz éves felszabadulásának emlékére írott népdalszövegét. Az ünnepélyen szerepel a Pedagógiai Főiskola énekkara is.

Szeged tudományos életében igen nagyfontosságú esemény az október 3-4-5-én, Magyarországon első ízben tartandó Fizikai-Kémiai Kongresszus. A kongresszusnak hivatalosan lesz összefoglalni a felszabadulás óta eltelt 10 évnek a fizika és a kémia ágazataiban eddig elért tudományos kutatásait és eredményeit. Október 6-án délután 6 órakor

az Aulában Búza László egyetemi tanár akadémikus tart előadást: „A felszabadulás és Magyarország nemzetközi jogi szuverenitása” címmel. A felszabadulási ünnepségek keretében egyéb tudományos előadásokat is hallhatunk; október 8-án délután 6 órakor ugyancsak az Aulában: „Az élő anyag sejtjei szerveződése az egysejtű növények körében” címmel Kiss István pedagógiai főiskolai tanár tart előadást. Majd október 11-én délután 5 órakor az Orvostudományi Egyetemen rendezésében lesz egy tudományos ülés az Ady-téri egyetem nagy előadótermében.

Már csak néhány nap választ el bennünket városunk nagy ünnepétől, és ez alatt a néhány nap alatt a 10 évvel ezelőtti felszabadulást Szeged dolgozói, ifjúsága a legmesszebbmenően mindent megtesznek, hogy igazán és méltó módon ünnepeljünk október 11-én, felszabadulásunk 10-ik évfordulóján.

Wallinger Endre

Válaszolnak az illetékesek

A „Délmagyarország” szeptember 2-i számában a lap egyik levelezője által az étkészítéssel kapcsolatban írt bírálatot elfogadjuk és a cikkben felsorolt hiányosságok megszüntetésére a következő intézkedéseket tettük:

A bevásárlást végző személyek fokozott gondossággal végzik a nyersanyagok átvételét, úgy, hogy minőségileg kifogástalan áru kerüljön feldolgozásra.

Megfelelő szállítóeszközök beszerzésére is intézkedést tettünk, ezzel megakadályozzuk, hogy esetleg idegen anyagok kerüljenek feldolgozásra kerülő áruk közé.

Budapesti központunk rendszeresen leküldi szakmai instruktorát, aki egyrészt a főzőszemélyek szakmai továbbképzését segíti, másrészt ellenőrzi a technológiai utasítások megtartását.

Ezekkel az intézkedésekkel a cikkben felsorolt hiányosságokat megszüntettük. Köszönetünket fejezzük ki az üzemi levelezőknek, hogy segítségünkre volt a hiányosságok feltérképezésében. Erre vonatkozó segítségüket a továbbiakban is kérjük és így kölcsönösen, együttműködve fokozottabb, gondosabb munka végzésével azon leszünk, hogy a nálunk étkező üzemi dolgozók megaláztatását kivívjuk.

Bagán András
telepvezető
3. számú Közetkeztetési Vállalat
szegedi kirendeltségének 1. sz. telepe

Olvasd a
Társadalmi Szemle
minden számát,
Elméleti fejlődésedet segíti elő!

AZ ELSŐ PRÓBA

Írta: DÉR ENDRE

(36)
— Hm... csakhogy ez nem gúnyolhatott volna össze egy csinos házat — krakogott megint kezbe apám. — S nem állama ott, hogy szőlőt tudjon venni, tehenet, lovat tartani, megymást!

— Hát persze, hogy nem! — legyintett Pali bácsi. — Dehát ő sem esett a fejelágyára, ezse van neki is a spekuláláshoz, csavarnak, a bútor minőségét, az anyagot lopogatta meg, így állította falhoz a nagygazdákat... Az összegyűlemlett természetén fajtiszta jorsirist hízalt, ezt az orosi gazdaság vette át. A jó áron, a felesleges özőn baromfit nevel, fűgét, ezt meg a csabai Schneidertől vásárolja meg jó áron: fagyasztják, s külföldre, az angoloknak... Szóval, ne féltsd te Mitit, megélt a maga emberségét! Csak ezt a gyereket félted, — intett a szoba felé Pali bácsi — de persze, ha a haja szálát is megérinti Misa, velem találja magát szembe!

Ahogy a párnáról felemelve fejem kifele haladtam, hirtelen nagyon megmelegedett a szívtámja, hálásan gondoltam az öregre, aki meglátva, hogy nyitva áll félig az ajtó, könnyedén parkodott erőt öntögetni belém a kelles kimeneteli inaszkodás előtt.

Reggel csakugyan bizakodva indultam apámmal Csepkeőkhöz, — a szomorúság azonban olyan, mint a bojtorján: mégse tudtam egészen szabaadni tőle, sőt fokozatosan eláradt rajtam megint, minél közelebb kerültem a sürgő-forgó asztalosok ismeretlen minőségéhez.

Amint a porlepte, eperfás Bánát-utcán a város szíve felé igyekeztünk, apám összerán-

colt homlokával fürkészte a földet, s határozott mozdulattal rázta meg a fejét...
— Pali bátyádék a fadepósokkal s a bankárokkal tévesztik össze szegény Misa bácsit! — Nem, nem! Lehetetlen, hogy az ő cimborája, aki ugyan fiatal korában sem dicsekedhetett valami fényes kézügyességgel, de aki nyíltszívű, eleven eszű, vidám legény volt, s akivel oly sok a kedves ifjúkori emlék fűzi össze — tisztára lehetetlen, hogy ilyen gyökeresen megváltozzék, ilyen ijesztően idegenné torzuljon, bármire fordult is azóta a sorsa kerek! Lassan már azt is hajlandó volt feltételezni, hogy öreg barátunkból, Pali bácsiból az irigység beszélt, vagy más süttét indulat... Egy alapjában véve jóra való ember meg az új életkörülmények között se végezhet akkora pálfordulást, hogy a szíve-lelke kicserélődjék! — Így ette-rágta magát egészen Csepkeőkéig...

Hatalmas, zöldre mázolt kétszárnyú ajtó volt a Csepkeőké, s már a régi házikóhoz ragasztott, nagyverendás házrészhez tartozott. Villanycsengővel működött, s egy harminc év körüli, kartonruhás, szomorú szájú nő nyitotta ki nekünk: a cseléd. Kicsit értetlenül bámult az arcunkba világos szürke szemével, s kelletlenül engedett minket maga után.

— Tud rólink a gazda — magyarázta apám. — Csak szóljon neki bátran, hogy Bánszki van itt a fiával!

Ez kicsit felémszánt biztatás is volt egy-

üttal, hogy ne féljek, ismerős és barátságos helyen akar hagyni, a tulajdon pajtására bíz, hiba nem történhet!

Csakugyan, egykettőre előkerült Misa bácsi. Széles nevetéssel sietett felénk, s két kézzel rázogatva apám kezét. En őt óvodás koromban láttam utoljára, nem ismertem volna rá az utcán, annyi szent; apám is jópár éve látta előzőleg, s bizony ő is nagyot nézett, bámulva méricskélte volt cimboráját.

Csepkon jószabású, alig gyűrött szürke zakó feszült, s vadonatúj tropikál nadrag takarta kurta lábát. Fűrge mozgású, szapora beszédű, sovány emberke volt. Szürkébe hajló fekete haját gondosan kettéválasztva a koponyájára tapasztva hordta, mint valami vén vőlegény, aki fiatal arát készült oltár elé cipelni.

— De kihúztad magad, Misa!

— Á, csak a forgalmat adót voltam elintézni, azért nézek úgy ki, mint az a bizonyos Pista Krisztus neve-napján! — hadarta Csepko jókedvűen.

Apám ritkanévetésű természet, most mégis harsogva mulat. Van is oka rá, hisz Misa bácsi jókómóhoz méltó hangon fogad bennünket. Jólesően állapítja meg magában apám, hogy ő lát tisztán, nem nagyapámék, s ropant jókedve kerekedik attól, hogy egykori szívbélijében nem kell csalódnia... Misa bácsi is láthatóan megörült apámnak, még a nyakát is átkarolta, mint legénykorukban, s büszkén, sugározva tessékelté végig az udvaron s házon, akár egy előzékeny idegenvezető,

(Folytatása következik)